

[Larsen-Ledet]

med den nuværende og den fremtidige kvotering af blåmuslinger.

Vi vil fra radikal side seriøst gå ind i en undersøgelse og en afvejning af, hvilke mængder af blåmuslinger det er forsvarligt at fiske.

Inger Harms (SF):

Jeg skal starte med at takke hr. Arne Jensen for den nogenlunde positive tilkendegivelse over for forslaget, og jeg vil også gerne takke hr. Larsen-Ledet for den store velvilje over for edderfuglene, over for miljøet i det hele taget, og fordi han vil sætte spørgsmålstegn ved, om ministerens fastsatte fangstkvota er rigtig.

Jeg skal ligeledes takke fru Anne Grete Holmsgård, som har bedt mig sige, at hun desværre ikke kunne være til stede, men at hun støtter forslaget.

Så vil jeg gerne sig til ministeren, at han må have hørt eller læst forkert. Der er i år indtil nu kun opfisket, hvis vi undtager månederne april og maj, som der ikke foreligger fangstantal for endnu, ca. 1.700 t, så jeg ved ikke, hvordan ministeren kan få det til 10.000 t. Der er fisket 4.000 t i januar, deraf en tredjedel af tyske både. Der er landet 103.000 kg fra danske både i februar måned, og der er landet 621.000 kg i marts måned, så jeg undrer mig over, hvor ministeren har sine tal fra.

Så vil jeg gerne spørge ministeren, om han er klar over, at der i dag er en båd under bygning, der skal sejle og fiske i Vadehavet; den er 31 m lang, 8 m bred og stikker kun 50 cm. Er det, hvad man kalder regulering af fiskeriet?

Der er indtil nu udstedt 31 licenser. Formanden for Rømø Fiskeriforening siger, at der højst kan fiskes 12.000 t. Det skal altså gøres af 31 licenser. Det, der før blev fisket, blev fisket af 3-4 lokale kuttere fra Rømø. Jeg mener bestemt, ministeren skal tage sin afgørelse op til vurdering igen.

Så er der nogle af ordførerne, der har været inde på, hvorfor jeg først kommer med forslaget nu, og det vil jeg gerne fortælle lidt om grunden til, for jeg kan godt se, at det er et meget sent tidspunkt, men sagen har jo stået på et stykke tid, og som hr. Arne Jensen var inde på, har jeg ikke kunnet fremføre den under loven om regulering. Dette er jo

kommet til senere, og det er i hvert fald ikke os, som ikke har villet have en diskussion om reguleringen af fiskeripolitikken i Danmark. Vi ville meget gerne have haft den.

Men den 25. november 1985 blev der altså udstedt denne bekendtgørelse, der sagde, at man måtte fiske 34.000 t. Jeg ved, at fredningsstyrelsen ikke har været hørt i forbindelse med fastsættelsen, men har beklaget sig skriftligt til fiskeriministeriet og udtrykt forundring over kvotens størrelse, som ikke findes begrundet ved biologiske konsekvensvurderinger.

Derefter har Vadehavsgruppen, der består af erhvervsfiskerne, Danmarks Naturfredningsforening og mange andre organisationer, skrevet til fiskeriministeriet og bedt om en ændring af kvoten til de 10.000 t, efter at miljøministeren i et svar til hr. Agerschou af 13. marts 1986 oplyser, at den pågældende kvota ikke er blevet fastsat efter forhandling med fredningsstyrelsen. Samtidig henvender landbrugsministeriets vildtforvaltning sig til fiskeriministeriet og beder også det om at nedsætte kvoten, idet de begrundet det med den uheldige indvirkning, det vil have på edderfuglene.

Den 29. april svarer fiskeriministeren, og det svar, som fiskeriministeren giver, er akkurat det, som ministeren stod og læste op her. Hovedindholdet svarer jo til, at de 34.000 t skulle have været en bestandsbevarende effekt i forhold til tidligere års uregulerede fiskeri, og at kvoten i øvrigt er sat af hensyn til beskæftigelsen inden for fiskerierhvervet, forarbejdningsindustrien og andre dertil knyttede erhverv i dette geografiske område. Men det kan da ikke være meningen, at beskæftigelsesmæssige konsekvenser skal gå forud for miljømæssige aspekter, som oven i købet på længere sigt vil betyde, at fiskerne ikke vil få mulighed for at fiske blåmuslinger nok til at opretholde den fabrik, der er startet på Rømø, og som har fået en hel del i egnsudviklingsstøtte. Og hvad har man så opnået ved det?

Den 30. april stiller hr. Agerschou igen spørgsmål til fiskeriministeren, men det får han heller ikke noget positivt ud af.

Vi ser faktisk ikke nogen anden mulighed, end at det pålægges fiskeriministeren af et flertal herinde at ændre den fastsatte fangstkvota, og det kan vi så kun gøre ved at fremsætte dette beslutningsforslag. Jeg håber selv-